

Lacika I-II-III.

Ezeket a plakátokat 2013 ősszén készítettem. Tervezőgrafika órán kaptunk a feladatott, ami a következő volt. Valaki más vagy saját magam arcával való átalakítása volt, amit plakát formában kellett elkészíteni. Én egy tizenkét darabból álló sorozatot hoztam létre, melyeknek különböző személyek az alapjai. Egyik része ennek a sorozatnak a „Lacika” nevű sorozat. Melynek az elkészítéséhez, Hamvas Béla gyermekkori fényképeit, és a Corel Draw-ot használtam.

Akkoriban olvasgattam Hamvas Béla írásait. Egyik este miközben azon tanakodtam, hogy hogyan is oldjam meg a feladatott illetve kit használjak fel a feladat elkészítéséhez. Az interneten keresgéltem, amikor valahogy rá találtam a fotóra. Ekkor tájt készítettem a Hommage Bruno Merim kollázsaimat, aminek a gondolatisága hasonló, mint a plakátjaimé. Mely a gyermekkori és a felnőtt világ különbsége illetve ezek egymáshoz való viszonya. Mind a három képnél ugyanazt a fényképet használtam fel Hamvas Béláról. Amelyen egy hullahopp karikával játszik. Azért ezt a képet választottam, mert a hullahopp karikát, mert én is sokat játszottam vele gyermekkoromban. Így valamilyen szinten szimbóluma lett az óvodás kori emlékeimnek. A hullahopp karika kör alakú, ami az állandóságot szimbolizálja. A körmozgás tökéletes, megváltoztathatatlan, kezdet és vég nélkül való, változások nélküli; ez teszi lehetővé, hogy az időt jelképezze. A képen nem jelenik meg teljes alakjában a játék. Ez is csak a mulandóságát fejezi ki a gyermeki kornak hisz akkor még távolinak tűnik és egy kicsit elképzelhetetlenek a felnőtt béli jövő. Ezt a kört fokozatosan megtöri a felnőtté válás. A fekete fehér kép is csak megerősíti a múltat. Rá segít az elmúlás hangulatának érzését vissza adni.

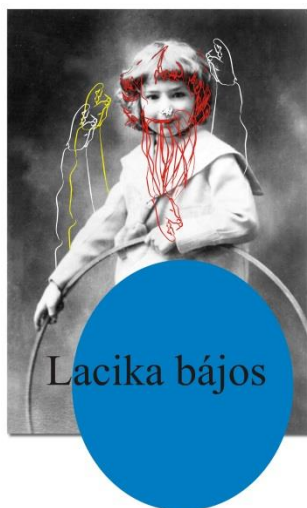
(Hamvas Béla gyermekkori fényképe.)

Mind a három egységes sítsúlú hisz mindegyiket ugyan azzal a technikával készítettem. A sorozatom elnevezése szándékosan ütközik a valóságtól. Hisz a lacika helyet írhatam volna a béluka címet is. Azért lacika, hisz ettől is megfosztom a nézőt az egyből megfajlásra hogy netán valaki felismerné is Hamvas Bélát ne egyből jöjjön rá vagy valami féle kétjet érezzen azon, hogy valójában ki ez a gyermek. Ez is egy fajta furcsasága a plakátomnak hisz az ember megszokta, hogy olyanoknak a régiképét nézi, akiket ismer vagy legalábbis van egy elképzelése az ember kilétét illetően. Hisz általában a fekete fehér képek általalanságban a családi fényképek nézegetése közben szokott fel bukani. Amivel vele jár az az érzés. Nem tudjuk hogy pontosan kik vagy kit ábrázol a kép, de valami olyan érzésünk van, hogy valami féle rokon vagy barát akit csak ezáltal a fotón keresztül ismehetünk meg. Így tehát amikor egy fotót láttunk egyből megpróbáljuk felismereni a rajta szereplő alakot. Én ezt az érzést próbálom elvenni a befogadótól. A gyermeki, úgy mond direkt béna stílusommal a gyermeki létet hozom vissza. A gyerekek kb. 1 éves koruktól 4 éves korukig gyakran rajzolnak a felnőttek számára értelmetlennek tűnő alkotásokat - firkálnak. A firkálás fontos tevékenység a gyerekek számára az összes olyan kéz és karmozgásra szükség van hozzá, amely később az íráshoz is kell. Ami azért is fontos főleg Hamvas Béla estében, mert ő egy filozofus volt. Ez is csak az mutatja, hogy a nem annyira fontosnak vélt dolgok mennyire fontosak vagy hasznosak lehetnek a későbbiekben.

A sorozaton feltűnő visszatérő motívum a kéz. A kéz, mint szimbóluma az önkifejezésnek és kapcsolatteremtésnek, a segítségnyújtás eszköze. Sok kultúrában magának a személynek a szimbóluma. Kezeink mellelleg önállóan is képesek funkcionálni: szavak nélküli információközvetítésre is alkalmasak. Sokszor egyetlen mozdulat egyszerre több üzenetet is közvetíthet. Jó példa erre a kézfogás, ami lehet barátságos, rivalizáló. Az ökölbe szorított kézfej egyszer dühöt fejez ki, másszor a győzelem megnyilvánulása. Én a képen látható kezet választottam. Mely a hullahopp karikát fogja. Ezzel is a gyermeki múltunk álmaiba és emlékeihez való ragaszkodás „fogást” szerettem volna kifejezni. Szándékosan használtam a képekhez élénk színeket. Hisz az élénk színek az energiát és a dinamizmust fejezik ki. A színeket továbbá ki emeli a háttér szürkés árnyalata, ami csak növeli a dinamikuságát és az erejét a színeknek.

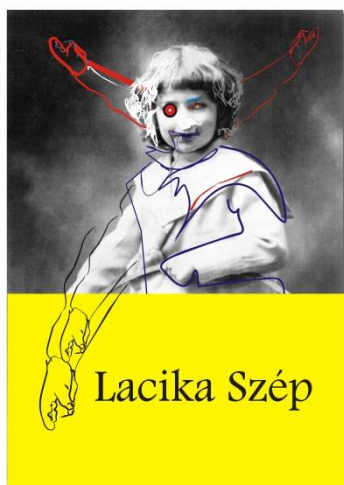
A sorozat első eleme a Lacika bájos alcímen látható. Melyen meg jelenik a kéz motívuma, amely egy szakállat formál az alakon mely, mint felnőtttség egyik jelképe jelenik meg. A felfelé mutató kezek a növekedést, a korral járó testi változásokra utalnak. Illetve kissé valamennyire befelé fordul a fej felé mely segít a figura kiemelésében továbbá a szellemi erőt,

növekedésének irányát is mutathatja. Kontraszt merül fel a képen megjelenő figurával és a plakáton lévő felirat között. A bájos jelzöt inkább gyermekekre használjuk, általában nem nagyon használjuk a férfiakra a bájos szót. Így ez a kedveskedő szó ellentétben áll a férfias kisugárzással. Szándékosan a világos kékszínt használtam hisz ez a kisfiúknak a színe. Ami egy körben található hisz még a legkomolyabb felnőtt is olyakor gyerekesen viselkedik.

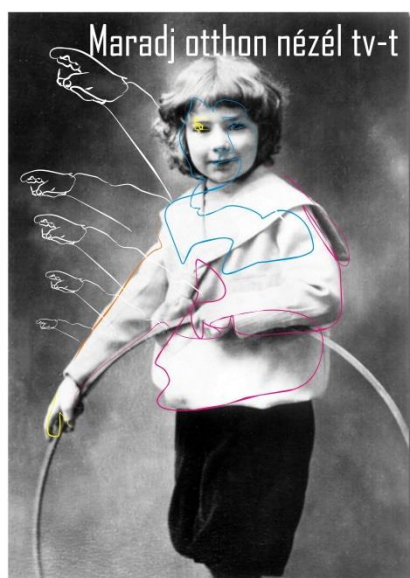
(Az első kép)

A második elem a Lacika szép címet kapta. Mely inkább a gyermeki gúnyolódás a fővezér fonala. A felnőttek is úgy mond, kicsúfolják, a másikat persze ezt okosabban teszik, mint a gyermekek. A képen meg jelenik a szarv, mint rossz szándékú firka a gyerekek gyakran rajzolnak szarvakat másoknak. A szarvak azért pirosak hogy nagyobb hangsúlyt kapjanak. A szemek szándékosan vannak, eltorzítva hisz az embereket gyakran a gyermekeknél a személyiségük felül, kerekedik a rossz szándékosság. A sárga szín azért annyira hangsúlyos hogy ki emeljem, hogy gyakran a csúfolódás mögött az irigység áll. Illetve sárga, mint tudat szimbóluma, mert a gúnyolódás főleg tudati érzet. A szép, mint kontraszt ellentétben áll a figura kinézetével és szándékával.

(A második kép)

A harmadik kép alcíme a Maradj otthon nézel tv-t. A melyen meg jelenik „Lacika” és az eddig megjelenő formák. A plakáton szándékosan írtam a nézel szót egy z-vel. Hisz ez is gyerekekre utal vissza, mert a gyerekek gyakran vétenek helyesírási hibákat. Amit persze az iskolás korukban kinevelnek belőlük. Ahogy a felnőttek is sok időt töltenek a tévé készülékük előtt. Ezt a képet azért választottam, mert ez egy kritika lenne az embereknek. Mivel ez az MDK-ra készült és reméltem, hogy ki lesz állítva. Ezzel azt szerettem volna kifejezni, hogy mai emberek inkább otthon maradnak, mint sem valamilyen kulturális eseményen vennének részt. Már gyermekkorunkban is inkább válasszuk az üres kikapcsolódást, mint a tartalmasabb pihenést.

(A harmadik kép)